

رنج انکار درد

حسین نورانی نژاد

گاهی انکار درد رنجی فراتر از خود درد دارد. این کاری است که برخی فعالان رسانه‌ای و سیاسی حامی دولت و سیاست موسوم به جراحی اقتصادی مشغول آن شده‌اند. در نقد راهبردی و بنیادین حذف ناگهانی ارز ترجیحی و برخی یارانه‌ها، کارشناسان مختلف به تفصیل نوشته‌اند و صاحب این قلم نیز هفته گذشته در همین جا از تقدم جراحی سیاسی و سیاستی بر جراحی اقتصادی گفت. اینکه اولاً راجع به مسوولیت مهم دولت در تامین کالاهای اساسی برای مردم به نحوی که برای دسترسی به آنها دغدغه نداشته باشند، نمی‌توان نگاه بازاری و سودانگاران داشت و ثانیاً سیاست‌های شوک‌آور در شرایط تورم لگام‌گسیخته و جنگ اقتصادی و تحریم و عدم اقناع مردم و مخالفت اکثر کارشناسان، خطایی است که هم مردم و هم دولت متضرر میشوند در واقع منتقدان که جزو حامیان آقای ریسی در انتخابات نبودند، ضمن آنکه دغدغه اصلی‌شان مردم و منافع ملی است، خیرخواهی‌شان نسبت به دولت را هم در عمل نشان داده‌اند. اما حالا که دولت بر اجرای این تصمیم اصرار دارد، لازم است که هم دولت و هم نهادهای امنیتی، انتظامی و قضایی به نکته‌ای مهم توجه داشته باشند. اینکه مردم واقعا و بدون ریا و نمایش و بر خلاف نظر کسانی که می‌گویند مردم تمارض به نداری می‌کنند، گرفتاری سخت معیشتی دارند و در مواجهه با جهش چند برابری قیمت‌ها دچار نگرانی و ترس و خشم شده‌اند و این واقعیات را در هر کوچه و بازاری به راحتی می‌توان دید. سفره‌ها واقعا کوچک‌تر شده، قدرت خرید قابل قیاس با گذشته نیست و از همه بدتر آنکه چشمانداز روشنی هم پیشرو نمی‌بینند. حال در این میانه، خواندن و شنیدن مطالبی که به صدای اعتراض و آخ گفتن مردم رنگ و بوی ضد امنیتی و پیچیده می‌دهند و گاه آن را به شیوه‌های نخ‌نما به بیگانه و اپوزیسیون و این جریان سیاسی و آن حزب مرتبط می‌کنند، نهایت بی‌انصافی است که معترضان را معترض‌تر و رنج آنها را عمیق‌تر می‌کند. این کار و به تبع آن توصیه به برخورد سخت و امنیتی با معترضان، مصداق انکار درد است که حاصلش کاهش بیش از پیش همراهی مردم با سیاست‌های دولت خواهد بود. بر آقای ریسی به عنوان رییس‌جمهور و رییس شورای عالی امنیت ملی است که برای حفظ وجهه و پیشبرد اهداف

دولت هم که شده، اولاً به توصیه‌های کارشناسی و خیرخواهانه برای توقف این سیاست توجه کند و اگر بر آن اصرار داشت، بداند که حسب تجارب پیشین و حساب و کتاب عقلی، رویکرد مواجهه امنیتی با معترضان و انکار درد آنها و تحریف مطالباتشان در صدا و سیما و دیگر تریبون‌های رسمی، صرفاً به حس نشنیده شدن، تحقیر، خشم، اعتراض و بری شدن از دولت و برنامه‌های آن می‌انجامد. پس ضمن محق دانستن مردم برای اعتراض و تمهید مقدمات برای بروز مدنی و خشونت‌پرهیزان آن و بیان درد و رنج و مطالباتشان، مراقب تندروهای آشوب‌زنی باشد که بر شکافها و خشمها دامن زنند. این به صلاح همه است.

منبع: روزنامه اعتماد 28 اردیبهشت 1401 خورشیدی